

1. Beretning fra generalkommissæren for FNs hjælpeorganisation for Palæstina-flygtninge i Det nære Østen (UNRWA). (Punkt 32).
2. Omfattende gennemgang af alle sider af spørgsmålet om fredsbevarende foranstaltninger: beretning fra specialkomiteen vedrørende fredsbevarende foranstaltninger. (Punkt 33).
3. Den sydafrikanske Republiks regerings apartheidpolitik: beretning fra særudvalget vedrørende Den sydafrikanske Republiks regerings apartheid-politik. (Punkt 34).
4. Virkning af atomudstråling: beretning fra FNs videnskabelige udvalg om virkningerne af atomudstråling. (Punkt 35).
5. Fredelig bilæggelse af tvister. (Punkt 36).

Beretning fra generalkommissæren for FNs hjælpeorganisation for Palæstina-flygtninge i Det nære Østen (UNRWA).

(Dagsordenens punkt 32).

Det særlige politiske udvalg behandlede spørgsmålet om de arabiske Palæstina-flygtninge i tiden fra den 17. oktober til den 14. november 1966 på 19 møder. Debatten blev ført på grundlag af rapporten om UNRWAs arbejde i tiden 1. juni 1965 til 30. juni 1966. (dok. A/6313).

Ligesom sidste år gav udvalget tilladelse til, at repræsentanter fra „Den palæstiniensiske Befrielsesorganisation“ og „Den palæstiniensisk-arabiske Delegation“ kunne fremsætte organisationernes synspunkter med den reservation, at dette ikke indebar nogen anerkendelse af organisationerne. Repræsentanternes indlæg indeholdt kraftige angreb på verdens-zionismen i almindelighed og Israel i særdeleshed og var stærkt følelsesbetonede og politisk prægede.

I debatten deltog i øvrigt samtlige arabiske lande, der fremsatte deres traditionelle krav om gennemførelsen af resolution 194 (III), artikel 11, om adgang for flygtningene til at genindtræde i deres ejendomsbesiddelser i Israel eller til at få erstatning. Endvidere genfremstattes det fra 20. Generalforsamling kendte forslag om at lade en af FNs generalsekretær udpeget „custodian“ administrere flygtningenes ejendomsbesid-

delser i Israel og sørge for, at indtægterne herfra, der hævdedes at udgøre ca. \$ 173 mill. årligt, kom flygtningene til gode.

De arabiske synspunkter blev støttet med indlæg fra USSR, Ukraine, Ungarn og Bulgarien samt fra Guinea, Mali, Mauritien, Somalia, Indonesien, Pakistan, Malaysia, Afghanistan, Indien og Formosa-Kina.

Israel, der opfordrede de arabiske lande til at forhandle om flygtningeproblemet, afviste at modtage diktat om, hvilke personer der skulle have adgang til og ophold på Israels territorium, men erklærede sig villig til at medvirke ved oprettelsen af en kompensationsfond, hvortil Israel ville kunne bidrage væsentligt. Israel afholdt sig i øvrigt stort set fra at svare på de mange angreb fra såvel de arabiske lande som fra de med dem sympatiserende stater. Israels synspunkter blev støttet i indlæg fra Liberia og Uruguay.

Flygtningeproblemet's humanitære side og UNRWAs vanskelige økonomiske situation blev fremhævet i neutralt udformede indlæg fra Storbritannien, Frankrig, USA, Canada, Belgien og Irland. De nordiske lande deltog ikke i debatten.

Under debatten rejstes spørgsmålet om uddeling af fødevarer m. v. fra UNRWA til medlemmer af den blandt flygtningene oprettede „befrielseshær“, der nu anslås til at omfatte 12.000 mand. USA krævede en intensivering af det igangværende arbejde med at revidere de lister, der danner grundlag for UNRWAs uddelinger. USA var principielt imod, at nogen som helst form for støtte gennem et af FN oprettet organ blev ydet til medlemmer af en militær organisation, der havde til formål at foretage angrebshandlinger imod en af FN anerkendt stat, selv om fødevarerationen til „befrielseshærens“ medlemmer blev finansieret ved et særbidrag på \$ 150.000 fra et af værtslandene, efter sigende Den forenede arabiske Republik.

USA fremlagde på et tidligt tidspunkt i debatten sit *resolutionsforslag*, der i realiteten var identisk med sidste års vedtagne resolution. Somalia fremsatte den 9. november fire ændringsforslag, der blev vedtaget ved delafstemning, bortset fra en kontroversiel bestemmelse, der alene opfordrede Israel til at samarbejde med FNs